

1

Naučná stezka | Tůně u Hajske OBOJŽIVELNÍCI

ČOLEK HORSKÝ ▶

Čolek horský je ze všech druhů nejpestřejší, jeho zbarvení je nápadně modravé s oranžovým bříškem, černě tečkovaným páskem na bocích a stejně zbarveným nízkým hřbetním lemem. Čolci mají zajímavý životní cyklus. Během roku každý dospělý jedinec vystřídá dva odlišné životní styly, takzvanou suchozemskou a vodní fázi. Vodní fáze začíná brzy z jara a zvířata se během ní zdržují ve vodě, kde se rozmnožují. Samičky kladou vajíčka od jara až do června.

ČOLEK VELKÝ ▶

Čolek velký je ze všech druhů největší a zdobí ho mohutný, rozeklaný hřbetní a ocasní hřeben, oranžové a černé skvrnitá spodina těla a perleťový pruh na ocasu. Mimo období rozmnožování u samců čolků mizí kožní hřeben a zbarvení je méně nápadné. Larvy čolků žijí v tůních a od pulců žab se liší zejména nápadnými vnějšími keříčkovitými zábrami.

SKOKAN ZELENÝ ▶

Z hojných druhů jsou od jara do podzimu nejnápadnější „zelení skokani“, zde konkrétně druh skokan zelený, kteří se vyhřívají na březích tůní a před návštěvníky hromadně naskáčí do vody. U vody se zdržují celoročně a na dně vodních nádrží přezimují. V jarním období se ozývají charakteristickým skřehotáním vyluzovaných pomocí dvou rezonančních měchyřků.

KUŇKA OBECNÁ ▶

Hojná je rovněž kuňka obecná, nevelká žába s nenápadně tmavě zbarvenou hřbetní částí těla a naopak s kontrastně oranžovo – černě skvrnitým bříškem. Je naší nejedovatější žábou, která v případě napadení vyloučí z kožních žláz bělavý toxický sekret dráždící i lidskou kůži. Spíše ji uslyšíte, než uvidíte. Typické pomalé a pravidelné nosové znející kuňkání samců se v jarním období ozývá ve dne i v noci.

◀ ROSNIČKA ZELENÁ

Poměrně početná je populace stromové žáby rosničky zelené, která se ve zdejších tůních rozmnožuje. Rosnička zelená je drobná žabka s kruhovitými přísavkami na prstech. Samec skřehotá pomocí hrdelního vaku, který nafukuje, a přivolává jím samičku a obhájí svoje území. Na svoji drobnou velikost vydává zvuky velice hlasité, což činí z rosničky naší nejhlasitější žabu. Její typické brekekeke dalo základ pověstem o vodníchích.

◀ ROPUCHA OBECNÁ

Nevelkou populací zde vykazuje ropucha obecná, zavalitá krátkonohá žába s jedovými žlázami kumulovanými v oblasti za očima, která kvůli krátkým nohám dává přednost chůzi před skákáním. V nebezpečí se snaží zastrašit útočníka vzpíráním na nohách a nafukováním, aby vypadala co nejohroženěji a případně se predátorovi nevěšla do tlamy.

◀ BLATNICE SKVRNITÁ

Skryté a v malé populaci zde žije nenápadná blatnice skvrnitá, žába vyhlížející jako drobnější ropucha, ale se svislou zornicí. Patří k málo známým žabám, protože ve dne bývá zahrabána hluboko v zemi a na lov vylézá pozdě v noci. Zajímavostí je, že pulci mohou přezimovat a svůj vývoj dokončují až v následujícím roce, proto má blatnice největší pulce ze všech žab, kteří dosahují běžně 10 cm, vzácně až 18 cm.

◀ SKOKAN ŠTÍHLÝ

V posledních letech je zde zaznamenáván skokan štíhlý. První snůšky ve zdejších v tůních byly nalezeny v roce 2016 a od té doby se zde pravidelně vyskytuje. Jedná se o žabu ze skupiny „hnědých skokanů“. Má ze všech žab nejdelší zadní nohy, které dokonale využívá k pohybu dlouhými skoky. Běžně skočí do metrové vzdálenosti, ale v případě ohrožení dokáže skákat mnohem dál, do vzdálenosti přes dva metry, v příznivém terénu (z kopce) i tři metry.

Naučná stezka Tůně u Hajske byla realizována ve spolupráci se společností NET4GAS, generálním partnerem CSOP, Jihočeským krajem a Městem Strakonice.

